

то не плащатъ съ време на учители тѣ, не треба думамъ да мислятъ, и да правятъ тѣй почтенни тѣ училищни надзиратели, съ кое то ся показватъ чи не сж ревнителни за просвещеніе то на народа си, но треба каква то книга българска ся издава да купуватъ по 10 — 20 — по 50 и проч. споредъ сила та си, що то и на сиромашки тѣ дѣца да ся спомага, и Книгохранителница та да се пълни, и Списатели тѣ, като е тѣй, да могатъ малко да ся наемватъ да издаватъ книги тѣ си, кои то и ако не сж сички тѣ полезни колко то треба и избранны, но могатъ колко да е да спомогнатъ за народно то просвещеніе, нека и да не сж съ най право то правописаніе написаны, и съ чистъ българскій языкъ, за кое то единъ други списаниели тѣ ни ся укоряватъ, безъ да гледатъ първо да ся нахранимъ, а чи сетѣ лесно е за вънкашна та примѣна, коя то ще избиремъ, като видимъ чи е отъ сички тѣ най пріятна, най добра и най права. Община та, ако освенъ други тѣ иждивленіе, кои то всяка година прави, за училище то си, (много пѣти и на праздно), колко може да ся повреди, ако на година та даде 100, или 200, или 500 гроша за новы книги, кои то ще ся печататъ, или сж напечатаны? Тѣй, о почтени Общини! треба да правимъ, и тѣй можемъ да спомогнемъ за просвещеніе то си, и да оставете и име то си безсмертно. Не треба да правимъ онія дълбоки и